

Publicerad 2010-05-29 00:30 av anits

ibland bara kommer dom, tårarna, då får dom komma

TÅRAR

Tårarna dom rinner, väter min kind
vänder bort blicken när jag möter
dig

Du som vet allt bäst, vill inte du
ska se mina tårar, men varför är
jag så feg?

Varje steg jag tar gör så ont i mina
ben, i min höft, men jag vill inte stanna
förklara för dig

Så jag nickar skyndar på mina steg
så mycket jag bara kan, kan din blick
bakom min rygg

Mig gör det inget, jag är snart hemma
får sätta mig ner, vila benen och känna
hur skönt det är, att komma hem

Det är tyst och lugnt, ingen som frågar
eller säger att jag bara inbillar mig, när
det svider, bränner och värker

Mina tårar får rinna, jag skäms inte
tröstar mig med en kopp kaffe, och
är lite glad, att jag har mig själv, det
finns ingen som kan ta ifrån mig det
jag nu har

Ingen som bråkar skriker, ge mig det
ta hit det, nu får mina tårar rinna , jag
dricker mitt kaffe, lugnet återvänder
och jag börjar läka och bli hel

anits 29 maj 2010

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten